

§ 68 Utredning om begravningsväsendet

DAG SANDAHL:

Ordförande! Formellt borde jag skämmas som skriver den här motionen, 2017:41. Reellt skulle jag skämmas om jag inte hade skrivit den. Ärendet har varit uppe under mandatperioden, men jag kan inte lämna kyrkomötet vind för våg i medvetenhet om att här är ett problem som måste lösas. Det är förstås en tidsfråga innan några kommer att säga att Svenska kyrkan inte ska ha ansvar för begravningsväsendet.

1956 tillsattes en kyrkoordningskommitté. Jag tror att förslaget var Bo Giertz. Den kommittén skulle inte arbeta med att skilja kyrka och stat men för att undersöka hur det skulle vara om kyrka och stat skildes åt. Vi måste vara beredda. De arbetade från 1956 till 1964. En dag kom Helge Ljungberg in på domkapitlets expedition i Stockholm och ropade: ”Nu har Bosse och jag löst alla problemen.” Det var vackert tänkt. Det blev inte riktigt så, men kyrkan låg före staten i funderandet hur vi egentligen ska ha det. Det är detta jag är ute efter nu.

Har vi någon som helst beredskap eller ska det vara möjligt för staten att rama in och plocka till sig fördelar ur det kyrkliga, medan vi bara står och tittar på och undrar vad som nu händer? Det krävs en kyrklig beredskap och att man har tänkt igenom vad som ska hända, om man ändrar huvudmannaskapet för begravningsväsendet. Det kan man göra på många olika sätt, men min fråga är vad Svenska kyrkan vill i det läget. Det vore inte fel om man tänkte igenom den saken.

Det är ett mycket enfaldigt förslag: Tillsätt en utredning, börja fundera. Det är inte mer radikalt än vad man tänkte 1956 när man skulle fundera över kyrka/stat. På ett sätt kan jag säga, att jag struntar i hur det går, för jag hinner nog dö innan det här är utrett. Men icke desto mindre, vad det handlar om är till exempel hur vi vill ha det med kyrkogårdarna på landet. Ska vi ha något slags gemensamt vårdande eller ska kommunen ta över? Var tar då folkligheten vägen? Eller struntar folk i hur det går på kyrkogårdarna? Kommer det ett begravningsväsende då man kör direktare och inte håller på med en massa religiöst ”mumbo jumbo”? Vi borde veta och vi måste veta vad vi egentligen vill. Jag tror att ni ska rösta för det här och lägga till kyrkostyrelsen.

Jag tycker därför, trots att jag borde skämmas formellt, att jag inte ska skämmas reellt utan säga att jag tillstyrker motion 2017:41. Den är begåvad.

SVEN ESPLUND:

Jag talar för utskottet. Det här ärendet hanteras enligt förenklad motionsbehandling. Det har ju varit uppe tidigare och vi ser inte att något nytt har tillkommit i ärendet som motiverar en behandling idag. Men jag hoppas ändå, Dag, att du kan lämna kyrkomötet i frid och överlåta åt det kommande kyrkomötet att hantera frågan vidare.

Utskottet föreslår alltså avslag på din motion 2017:41.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Sven Esplund är ju gammal pansarofficer, och då minns ju alla generalen Fale Falesson Burman, som har skrivit en ny ordning för hur pansarstrid skulle bedrivas och hur bataljonen kvickt skulle vara på plats. I Eskelhem 1964 hade bataljonschefen inte riktigt förstått det utan väntade i två timmar. Då kom generalen Fale Falesson Burman och skällde ut den stackars pansarbataljonschefen på ett sådant sätt, att det infördes en särskild instruktion hur tillrättavisning av underlydande ska utdelas i närvaro av underställd personal. Jag påminner om detta, därför att försiktiga pansarofficerare som inte griper in när tillfället är råkar ut för Fale

Måndagen den 20 november 2017

Anföranden

Fallesson Burman. Det var en fruktad general. Nu är jag ju snällare, men jag tycker att Sven är fel ute. Kör fram bataljonen och gör det som ska göras.

SVEN ESPLUND (REPLIK):

Jag träffade faktiskt Fale Burman, men i vår mun gick han under namnet Fule Barman.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 131.